

EXPUNERE DE MOTIVE

I. Context și fundament

Agricultura țărănească din România reprezintă, în cifre, unul dintre cele mai mari potențiale agricole ale Uniunii Europene, dar și unul dintre cele mai vulnerabile sectoare. Conform datelor Eurostat (Farm Structure Survey, 2023):

- România deține 33% din totalul exploatațiilor agricole ale UE, însă peste 90% dintre acestea sunt gospodării sub 5 hectare;
- Peste 2,9 milioane de persoane lucrează în agricultură la nivel național, însă venitul mediu pe exploatație este de peste 5 ori mai mic decât media UE;
- Mai puțin de 1% din producția fermelor mici ajunge direct la consumatori, restul fiind vândut prin piețe angro, intermediari sau procesatori.

În paralel, sondajele INS și Eurobarometru arată că:

- 64% dintre românii din mediul urban declară că ar cumpăra regulat produse locale dacă ar avea acces facil și predictibil;
- 7 din 10 consumatori nu au încredere deplină în etichetele din supermarket, preferând contactul direct cu producătorul.

Acest decalaj între potențial și realitate este amplificat de:

- lipsa unor lanțuri scurte de aprovizionare bine reglementate;
- birocrăția fiscală disproporționată față de volumul de activitate al micilor fermieri;
- dependența de intermediari, care pot reduce venitul net al producătorului cu 30–50%;
- migrația forței de muncă din mediul rural, cauzată de lipsa stabilității financiare.

România deține 14,6 milioane hectare teren agricol, dintre care peste 3,4 milioane hectare sunt exploatate de gospodării individuale și ferme mici (sub 15 hectare). Conform datelor Eurostat (2024), 91% din exploatațiile agricole din România se încadrează în categoria „ferme familiale mici”, dar acestea generează doar aproximativ 25% din valoarea producției agricole vândute, din cauza accesului limitat la piețe, prețurilor volatile și dependenței de intermediari.

De asemenea, 57% din micii producători nu au acces constant la piețe urbane, iar peste 40% își vând produsele în mod ocazional, prin canale informale sau la prețuri impuse de intermediari. Acest lucru conduce la:

- **instabilitate economică** pentru gospodării;
- **migrarea forței de muncă rurale**;
- **abandonul terenurilor** (aprox. 400.000 ha neutilizate anual);
- **pierderea biodiversității și a soiurilor tradiționale**.

Pe de altă parte, consumatorii urbani reclamă lipsa accesului la produse locale proaspete, sigure și trasabile, într-un context în care peste 65% din fructele și legumele din comerț provin din import (INS, 2023).

II. Modelul propus și experiența europeană

Modelul de Agricultură Susținută de Comunitate este inspirat din concepte funcționale în alte state membre UE:

- Franța: „Association pour le maintien d'une agriculture paysanne” este reglementată prin Codul rural și pescăresc, articolele L.1–L.600-1, cu recunoaștere juridică și fiscală clară;
- Germania: „Solidarische Landwirtschaft” este sprijinită prin scheme de dezvoltare rurală și beneficiază de scutiri fiscale pentru activități non-comerciale directe;
- Italia: cooperativele agricole de proximitate sunt susținute prin art. 1 alin. (4) din Legea 244/2007, fiind încurajată livrarea directă pe baza abonamentelor sezoniere.

În toate aceste cazuri, legiuitorul a recunoscut explicit:

- caracterul necomercial clasic al relației, bazată pe solidaritate, nu pe specula comercială;
- necesitatea unui contract simplificat, adaptat producătorului mic;
- importanța predictibilității veniturilor pentru fermieri și a siguranței alimentare pentru consumatori.

Avantajele modelului:

- **Predictibilitate financiară** pentru fermier (venit stabil, fără presiunea intermediarilor);
- **Planificare eficientă a culturilor;**
- **Reducerea risipei alimentare** (cantitățile sunt stabilite în avans);
- **Relație directă producător-consumator**, bazată pe încredere și transparență.

În Franța, conform Codului rural și pescăresc, parteneriatele agricole de tip AMAP (echivalent ASC) sunt recunoscute juridic și sprijinite

III. Compatibilitate cu dreptul Uniunii Europene

Propunerea legislativă se aliniază integral cadrului normativ european:

1. Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 – recunoaște lanțurile scurte și piețele locale drept instrumente-cheie pentru coeziunea teritorială și competitivitatea durabilă;
2. Regulamentul (UE) nr. 2021/2115 – stabilește că sprijinul PAC poate include finanțarea pentru formarea de parteneriate directe producător-consumator;
3. Strategia „De la fermă la consumator” (Farm to Fork) – încurajează reducerea intermedierei, creșterea consumului de produse locale și diminuarea risipei alimentare;
4. Pactul Verde European – susține practicile agricole cu impact redus asupra mediului și cu valoare socială ridicată;
5. Jurisprudența CJUE (cauza C-171/11 Fra.bo) – permite statelor membre să reglementeze forme specifice de comerț local fără a încălca libertățile fundamentale, dacă scopul este protejarea sănătății publice, mediului și coeziunii sociale.

IV. Probleme identificate în lipsa unei reglementări

Fără un cadru legislativ clar:

- Producătorii nu au siguranța livrărilor și a plăților anticipate;
- Consumatorii nu au garanția originii și a calității produselor;

- Se pot infiltra distribuitori sau revânzători care nu produc efectiv, dar profită de lacunele legale;
- Nu există standarde minime de siguranță alimentară aplicabile în mod uniform;
- Autoritățile nu pot monitoriza fenomenul și nu pot include aceste parteneriate în strategii locale.
- Risc de sancțiuni pentru „comercializare informală” în contextul intensificării controalelor fiscale, mai ales într-un climat bugetar tensionat (deficit bugetar peste 5,9% din PIB în 2024 conform Eurostat).

V. Obiectivele propunerii

Legea urmărește:

1. **Definirea și recunoașterea legală** a parteneriatelor comunitare pentru susținerea agriculturii țărănești;
2. **Stabilirea unui contract-cadru** adaptat legislației naționale și compatibil cu dreptul Uniunii Europene;
3. **Asigurarea trasabilității și siguranței alimentare** fără împovărarea fermelor mici cu formalități disproporționate;
4. **Protecția părților** implicate împotriva abuzurilor și a rezilierilor intempestive;
5. **Stimularea consumului de produse locale** și reducerea dependenței de importuri;
6. **Susținerea mediului rural** prin menținerea locurilor de muncă și reducerea migrației.

VI. Impact

Impact agricol:

- Creșterea venitului net al micilor fermieri cu 20–35% prin eliminarea intermediarilor;
- Planificarea producției pe termen mediu, reducând abandonul culturilor.

Impact economic și social

Potrivit unui studiu FAO (2022), fermierii implicați în parteneriate CSA/ASAT obțin, în medie, o creștere cu 25-40% a veniturilor nete comparativ cu vânzările pe piața angro. În același timp, consumatorii raportează economii de 10-15% față de prețurile din comerț pentru produse similare, în condițiile unei calități superioare și a trasabilității garantate.

Dacă doar 1% dintre gospodăriile individuale și fermele mici din România ar intra într-un sistem ASC formalizat, estimăm:

- **venit suplimentar de 150-200 milioane lei anual** pentru producători;
- **creșterea consumului de produse locale cu peste 20.000 tone/an;**
- reducerea risipei alimentare cu aproximativ 8.000 tone/an;
- păstrarea activă a peste 5.000 locuri de muncă în mediul rural.

Dacă 25-50% din gospodăriile din România (~6,75 mil. gospodării – INS 2025) ar intra într-un sistem ASC, pe baza unui coș mediu de 90 lei pe săptămână pe durata a 40 de săptămâni pe an, ar rezulta între 6,1 și 12,2 mld. lei/an direct către producători.

Prin eliminarea intermediarilor, venitul net al fermierilor crește cu ~4,6-9,1 mld. lei/an față de lanțul lung.

Impact asupra bugetului de stat

Aplicarea prezentei reglementări nu generează impact bugetar negativ, întrucât nu instituie cheltuieli publice și nu creează obligații financiare în sarcina bugetului de stat, ci exclusiv mecanisme prin care veniturile realizate de producători devin declarabile și impozabile potrivit normelor de venit stabilite anual prin ordin al ANAF, publicat în Monitorul Oficial. În consecință, baza de impunere rămâne una fixă și predictibilă pentru administrația fiscală, independent de fluctuația volumului comercial, ceea ce conferă statului certitudine fiscală și stabilitate de colectare.

Pe baza valorilor medii naționale regăsite în tabelele ANAF pentru activități agricole (de exemplu, pentru producția de cereale – 200 lei/ha, respectiv pentru ovine – 20 lei/cap), aplicate unui scenariu conservator al dimensiunii exploatațiilor participante (3 hectare în cazul vegetal și 50 capete în cazul mixt vegetal-zootehnic), obligația fiscală rezultată este de aproximativ 60 lei/an per producător în cazul exclusiv vegetal, respectiv de aproximativ 160 lei/an per producător în cazul mixt.

Chiar raportat la un număr redus de participanți, încasările bugetare rezultate depășesc un nivel minim verificabil: la 10.000 de producători, între 0,6 milioane și

1,6 milioane lei/an; la 25.000 de producători, între 1,5 milioane și 4 milioane lei/an; la 50.000 de producători, între 3 milioane și 8 milioane lei/an; iar la 100.000 de producători, între 6 milioane și 16 milioane lei/an. Aceste valori sunt obținute fără a lua în calcul alte surse fiscale suplimentare (TVA, impozit micro/CIT, contribuții sociale) care ar putea rezulta în funcție de opțiunile de înregistrare ale producătorilor și ale operatorilor de rețele.

Este esențial de menționat că cifrele de mai sus reprezintă un scenariu de intrare foarte conservator, utilizat exclusiv pentru demonstrarea caracterului favorabil și predictibil al prezentei intervenții pentru bugetul de stat. În ipotezele unei adopții extinse, proporțional cu arhitectura legii și cu potențialul de scalare al parteneriatelor locale, încasările fiscale cresc corespunzător, menținând același mecanism de determinare pe baza normelor de venit aprobate anual de ANAF.

Mediu:

- Reducerea transportului și a emisiilor de CO₂ cu 10–20% față de lanțurile lungi de aprovizionare;
- Diminuarea utilizării ambalajelor de unică folosință prin livrări în ambalaje reutilizabile.

VII. Concluzie

Această lege nu creează privilegii, ci stabilește un cadru de încredere reciprocă între producători și consumatori. Este o reglementare conformă cu dreptul european, fundamentată pe experiența altor state, adaptată realităților din România.

Adoptarea sa va însemna:

- Venit stabil pentru fermier;
- Acces garantat la hrană locală și curată pentru consumator;
- Protecția patrimoniului agricol și culinar românesc;
- Creșterea rezilienței alimentare a comunităților.

INIȚIATOR:

Deputat AUR Laura Gherasim

LISTA

Sușinătorilor propunerii legislative – Lege privind reglementarea parteneriatelor comunitare pentru susținerea agriculturii țărănești (ASC - Agricultură Susținută de Comunitate) și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	SIMION GEORGE NICOLAE	AUR	
2.	APROȘ EUENA	AUR	
3.	PUȘCĂU PETRE	AUR	
4.	PARASCHIV CIPRIAN	AUR	
5.	IOSOBI COSMIN TEODOR	AUR	
6.	Vulpoiu Doru	AUR	
7.	POPONI FLOREA CORNEA	AUR	
8.	IAGAR MONICA	AUR	
9.	POPESCU ANTONIO GABI	AUR	
10.	COLEȘA IULIE-ALIN	AUR	
11.	PASCARIU MIRAI-COSMIN	AUR	
12.	SERBAN GIANINA	AUR	

LISTA

Sușținătorilor propunerii legislative – Lege privind reglementarea parteneriatelor comunitare pentru susținerea agriculturii țărănești (ASC - Agricultură Susținută de Comunitate) și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
13.	BORDIAN ALEXANARU	AUR	
14.	Constantinescu Doina Claudia	AUR	
15.	MITREA DUMITRIANA	AUR	
16.	BABEA NELU VALENTIN	AUR	
17.	TILEA STRO	AUR	
18.	NEGOESCU MIHAI - BOGDAN	AUR	
19.	GHEORGHE IONEL	AUR	
20.	DASCĂLU CRISTINA EMANUELA	AUR	
21.	Cioznoi DANIEL - CĂTĂLIN	AUR	
22.	Lucean Florin PUȘCĂȘU	AUR	
23.	MIMDRESCU. MIC	AUR.	
24.	BARSAN TIBERIU	AUR	

LISTA

Sușținătorilor propunerii legislative – Lege privind reglementarea parteneriatelor comunitare pentru susținerea agriculturii țărănești (ASC - Agricultură Susținută de Comunitate) și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
25.	GURLUȘ SILVIU OCTAVIAN	AUR	
26.	Prisca Ionela	AUR	
27.	VADIM - VUBOR LIDIA	AUR	
28.	BADIU GEORGE	AUR	
29.	Hegrea Petru-Gabriel	AUR	
30.	ENACHE DIANA	AUR	
31.	ORNOA SILVIU	AUR	
32.	HRISTU COSMIN	AUR	
33.	MIHAESCU MUGUR	AUR	
34.	ARTEMIAN DAN	AUR	
35.	ENACHE MIHAI ADRIAN	AUR	

LISTA

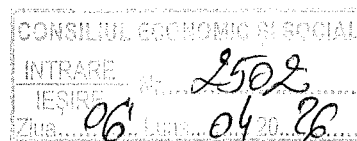
Suținătorilor propunerii legislative - Lege privind reglementarea parteneriatelor comunitare pentru susținerea agriculturii țărănești (ASC - Agricultura Susținută de Comunitate) și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	PETRU PETRIȘOR - GABRIEL	AUR	
2.	Alăeșu Laurentiu	AUR.	
3.	IACOB C. CIPRIAN	AUR.	
4.	~~TRUCAN TEODORA~~ LUMINIȚA	AUR	
5.	BUMITRESCU CRISTINA - GABRIELLA	AUR	
6.	VASILE MARIAN	AUR	
7.	Tătarușca Teodor	AUR	
8.	Petre George (Găo)	AUR	
9.	STREBA NICUȘA	AUR	
10.	Sandu M. Ionuț	AUR	
11.	Silgeșoru Gabriel	AUR	
12.	Andrei Dirlău	AUR	

LISTA

Sușținătorilor propunerii legislative - Lege privind reglementarea parteneriatelor comunitare pentru susținerea agriculturii țărănești (ASC - Agricultură Susținută de Comunitate) și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
13	Vlăscu Virginiu	AUR	
14	Chiriac	AUR	
15	STOICA CIPRIAN-TITI	A.U.R.	
16	VLAHU NICOLAE	AUR	
17	ȘIPOS EUGEN-CRISTIAN	AUR	
18	DANIENA STEFĂNESCU	AUR	
19	CONSTANȚINESCU RODICA	AUR	
20	Lavric Sorin	AUR	
21	ROMAN MIRIVS-VALENTIN	AUR	
22	Bărcan Sorina	AUR	
23	Spau Dumitru	AUR	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind reglementarea parteneriatelor comunitare pentru susținerea agriculturii țărănești (ASC - Agricultura Susținută de Comunitate) și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I – Dispoziții generale

Art. 1 – Obiectul legii

Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru încheierea și funcționarea parteneriatelor directe între micii producători agricoli și grupurile de consumatori, în scopul susținerii agriculturii țărănești, pe baza principiilor solidarității economice și sociale, denumit Agricultura Susținută de Comunitate (ASC).

Art. 2 – Scopul legii

Scopul prezentei legi este:

- a) facilitarea accesului micilor producători agricoli la piețe locale (publice sau private) prin forme contractuale directe, regulate și previzibile;
- b) promovarea agriculturii ecologice, diversificate și durabile, precum și a sistemelor de agricultură ce produc hrană din scheme de calitate (certificare montană, certificare etică, Certificare IGP, DOP, TSG, certificare locală, atestare tradițională) pentru integrarea acestora în graficul de implementare și a țintelor voluntare pentru fiecare stat membru din Planul European de Acțiune în Agricultura Ecologică;

- c) reducerea risipei alimentare și limitarea dependenței de intermediari;
- d) stimularea colaborării și solidarității între consumatori și producători;
- e) creșterea veniturilor și stabilității economice a micilor gospodării agricole.

Art. 3 – Definiții

În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele înțelesuri:

- a) *Parteneriat ASC* – acord voluntar scris între un producător agricol și un grup de consumatori pentru livrarea regulată de produse agricole, în schimbul unei plăți anticipate sau planificate;
- b) *Mic producător agricol* – persoană fizică autorizată, întreprindere familială sau individuală, membru al unei cooperative agricole, care exploatează teren agricol până la 15 hectare și/sau deține un efectiv de animale în limitele prevăzute de ghidul emis de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- c) *Grup de consumatori* – minimum cinci persoane care încheie în mod organizat parteneriate directe cu un producător agricol pentru livrări periodice;
- d) *Agricultură ecologică* – activitatea agricolă realizată în conformitate cu normele comunitare privind agricultura ecologică, fără utilizarea substanțelor chimice de sinteză sau organisme modificate genetic;
- e) *Siguranță alimentară* – ansamblul condițiilor și măsurilor pentru garantarea calității, sănătății și trasabilității produselor agroalimentare livrate consumatorilor.

CAPITOLUL II – Constituirea și funcționarea parteneriatelor ASC

Art. 4 – Încheierea parteneriatului

- (1) Parteneriatul ASC se încheie prin contract scris între producător și grupul de consumatori, valabil pentru o perioadă minimă de 3 luni și maximă de 12 luni.
- (2) Contractul trebuie să conțină în mod obligatoriu:
  - a) planul detaliat de producție, cu estimarea perioadei de livrare;
  - b) tipurile și cantitățile de produse ce urmează a fi livrate;
  - c) frecvența și modalitatea de livrare;

- d) suma totală convenită și modalitatea de plată (plată integrală sau în tranșe);
- e) proceduri pentru împărțirea riscurilor legate de condiții climatice, calitatea și cantitatea produselor;
- f) obligația producătorului de a produce efectiv produsele promise, cu excepția situațiilor justificate prin forță majoră;
- g) drepturile și obligațiile ambelor părți;
- h) măsurile pentru asigurarea siguranței alimentare și trasabilității produselor.

Art. 5 – Drepturile și obligațiile producătorului

- (1) Producătorul are obligația să asigure producția efectivă și livrarea produselor conform contractului, utilizând metode agricole ecologice și durabile, în limita posibilităților.
- (2) Este responsabil pentru calitatea, sănătatea și siguranța alimentară a produselor livrate.
- (3) Trebuie să informeze periodic grupul de consumatori despre stadiul culturilor sau animalelor, dificultăți intervenite, modificări ale planului de producție și costurile suplimentare. Informarea se realizează cel puțin trimestrial.
- (4) Este obligat să respecte toate normele legale privind sănătatea și siguranța produselor agricole.
- (5) Poate organiza împreună cu consumatorii vizite de verificare la ferma/producția proprie, cel puțin de două ori pe contract.

Art. 6 – Drepturile și obligațiile consumatorilor

- (1) Consumatorii au dreptul să primească produse conforme cu specificațiile din contract.
- (2) Nu au voie să revândă produsele în scop comercial.
- (3) Au obligația de a plăti la termenele convenite și de a respecta condițiile contractuale.
- (4) Pot participa la deciziile privind organizarea și buna funcționare a parteneriatului.

(5) Au dreptul să solicite informații periodice despre starea producției și orice situații excepționale.

Art. 7 – Organizarea livrărilor

- (1) Livrările se fac la puncte stabilite de comun acord sau la domiciliul consumatorilor;
- (2) Transportul produselor poate fi efectuat de producător, de grupul de consumatori sau de o persoană desemnată;
- (3) Se recomandă utilizarea ambalajelor reutilizabile și a unor metode de livrare prietenoase cu mediul.

Art. 8 - Beneficii ale producătorilor

- (1) Producătorii care activează în cadrul parteneriatelor ASC beneficiază de:
  - a) scutire de TVA, dacă cifra de afaceri anuală este sub plafonul legal;
  - b) exceptare de la obținerea autorizațiilor pentru vânzare cu amănuntul, cu condiția exclusivității în cadrul parteneriatului ASC;
  - c) posibilitatea de a declara veniturile în regim forfetar conform legislației fiscale aplicabile activităților agricole.
- (2) Producătorii sunt obligați să respecte regulile privind evidența contabilă și fiscală în concordanță cu activitățile desfășurate;
- (3) În caz de încălcări repetate, autoritățile competente pot dispune suspendarea dreptului de a opera în cadrul parteneriatului ASC.

Art. 9 – Impozitarea veniturilor

- (1) Veniturile realizate în cadrul parteneriatelor reglementate prin prezenta lege se declară și se impozitează în conformitate cu prevederile art. 105-106 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, pe baza normelor de venit stabilite anual prin ordin al ANAF.
- (2) Aplicarea prezentului articol nu aduce atingere dispozițiilor privind exceptarea de la înregistrarea în scopuri de TVA, în condițiile art. 310 din Codul fiscal.

(3) Prevederile prezentului articol nu afectează dreptul producătorilor de a opta pentru determinarea venitului în sistem real, conform Codului fiscal.

CAPITOLUL III – Organizarea colectivă și sprijinul logistic

Art. 10 – Forme asociative și colaborare

(1) Grupurile de consumatori și micii producători pot înființa asociații sau alte forme de parteneriat fără scop patrimonial, pentru a facilita organizarea, logistica și gestionarea relațiilor contractuale.

(2) Structurile colective prevăzute la alin. (1) au rolul de a sprijini:

- a) organizarea livrărilor;
- b) accesul la informații agricole și educație pentru agricultori;
- c) gestionarea riscurilor și rezolvarea eventualelor conflicte;
- d) promovarea produselor locale și a principiilor agriculturii durabile.

Art. 11 – Sprijinul administrației publice locale

(1) Autoritățile locale au obligația să identifice și să pună la dispoziția comunităților spații adecvate pentru puncte de livrare gratuite sau cu chirii reduse.

(2) Autoritățile locale pot organiza campanii de informare și promovare a parteneriatelor ASC în comunitate.

(3) Autoritățile locale vor facilita accesul producătorilor la programe naționale și europene de sprijinire a agriculturii mici și ecologice.

CAPITOLUL IV – Siguranța alimentară, trasabilitate și etică

Art. 12 – Măsuri privind siguranța alimentară

(1) Producătorii sunt obligați să respecte toate reglementările privind igiena, sănătatea animalelor și siguranța alimentară, conform legislației naționale și europene.

(2) Produsele livrate trebuie să fie însoțite de informații privind originea, metoda de producție și data recoltării/prelucrării.

(3) Este interzisă folosirea produselor chimice sau a aditivilor neautorizați de legislația în vigoare, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Producătorii trebuie să implementeze sistemele de trasabilitate pentru toate loturile livrate consumatorilor.

Art. 13 – Etică și transparență

(1) Parteneriatele ASC trebuie să prevadă obligația de informare transparentă și onestă privind toate aspectele legate de producție și livrare.

(2) Consumatorii au dreptul de a solicita și primi informații complete privind modul de realizare a produselor.

(3) Se interzice utilizarea produselor în scopuri comerciale externe parteneriatului.

(4) Orice litigiu între părți va fi soluționat pe cale amiabilă, iar în caz de nereușită, de instanțele competente.

Art. 14 – Înregistrarea și notificarea producătorilor la Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor corespunzătoare

(1) Toți producătorii agricoli care încheie parteneriate ASC au obligația să se înregistreze și să notifice Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor de care aparțin, conform legislației în vigoare privind siguranța alimentară și sănătatea animalelor.

(2) Înregistrarea și notificarea producătorilor se referă la:

a) evidențierea fermei și tipului de producție agricolă desfășurată;

b) respectarea normelor privind igiena și siguranța produselor;

c) controlul sanitar-veterinar și fitosanitar al exploatației;

d) documentarea și trasabilitatea produselor livrate consumatorilor.

(3) Producătorii trebuie să informeze DSVSA cu cel puțin 15 zile înainte de începerea parteneriatului ASC și să comunice orice modificare semnificativă privind producția.

(4) Nerespectarea obligației de înregistrare și notificare atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute de legislația sanitar-veterinară, inclusiv suspendarea dreptului de a participa în parteneriate ASC.

(5) DSVSA va efectua controale periodice pentru verificarea respectării normelor de igienă și siguranță alimentară în cadrul parteneriatelor ASC.

CAPITOLUL V – Monitorizare, control și sancțiuni

Art. 15 – Monitorizarea aplicării legii

(1) Direcțiile agricole județene și autoritățile locale au responsabilitatea monitorizării respectării prevederilor prezentei legi.

(2) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale va elabora și publica anual un raport privind evoluția parteneriatelor ASC, impactul lor economic, social și de mediu.

(3) Raportul va conține și propuneri de îmbunătățire a cadrului legislativ și a măsurilor de sprijin.

Art. 16 – Sancțiuni

(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei:

a) desfășurarea activității de furnizare, declarată ca și parteneriat ASC, fără contract scris, care să respecte cerințele minime de validitate prevăzute de lege;

b) revânzarea produselor în scop comercial de către consumatorii membri, în mod direct sau indirect, prin persoanele juridice în cadrul cărora au calitate de asociat sau administrator.

(2) Constatarea și sancționarea se face de către personalul autorizat al direcțiilor agricole județene și autorităților locale.

(3) În cazul în care se săvârșește o a doua contravenție, se poate dispune ca sancțiune complementară și suspendarea dreptului de a funcționa în cadrul parteneriatului ASC.

Art. 17 — Prin excepție de la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat

electronice fiscale, operațiunile de livrare a produselor agroalimentare efectuate în baza parteneriatelor ASC, astfel cum sunt definite prin prezenta lege, nu sunt supuse obligației de utilizare a aparatelor de marcat electronice fiscale, în măsura în care plata se realizează prin instrumente de plată cu trasabilitate bancară.

Art. 18 — Parteneriatele ASC încheiate potrivit prezentei legi constituie titlu executoriu între părți pentru obligațiile de plată și de livrare asumate prin acestea, fără a fi necesară investirea cu formulă executorie.

Art. 19 — Prin excepție de la dispozițiile legislației privind distribuția produselor alimentare, livrarea către consumatorul final a produselor prevăzute în parteneriatele ASC este permisă fără îndeplinirea unor formalități suplimentare de autorizare, în măsura în care livrarea este efectuată de producătorul agricol parte în contract sau de o persoană împuternicită de acesta.

Art. 20 - După articolul 6 din Legea nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹ – Livrarea produselor către consumatorul final în baza parteneriatelor ASC, astfel cum sunt definite prin legea specială, nu este supusă autorizării suplimentare, în măsura în care livrarea este efectuată de producătorul agricol sau de o persoană împuternicită de acesta.”

CAPITOLUL VI – Dispoziții finale

Art. 21 – Aplicabilitate

Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie a anului următor publicării în Monitorul Oficial.

Art. 22 – Corelări legislative

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are obligația să elaboreze și să publice, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a legii, un ghid practic de aplicare a

parteneriatelor ASC, cu modele și bune practici. În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritățile competente vor modifica și vor pune în acord actele normative subsecvente cu dispozițiile prezentei legi.

Art. 23 – Dispoziție tranzitorie

În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritățile locale vor identifica și asigura cel puțin un spațiu adecvat pentru funcționarea punctelor de livrare în cadrul comunităților.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Președintele Camerei Deputaților